

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/51/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3220010045
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3220010045.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Michala Antalu, v trestnej veci proti obžalovanému D. Q., nar. XX.XX.XXXX v T. nad T., trvale bytom P. č. XXX/XX, T. nad T., t. č. v ÚVV Ilava, pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, o odvolaniach obžalovaného a prokurátora Okresnej prokuratúry v Bánovciach nad Bebravou proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 15. apríla 2020, sp.zn. 1T/16/2020, na verejnom zasadnutí konanom dňa 18. júna 2020 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolania obžalovaného D. Q. a prokurátora z a m i e t a j ú , pretože nie sú dôvodné.

odôvodnenie:

R. T. a prokurátora

Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 15. apríla 2020, sp.zn. 1T/16/2020, bol obžalovaný D. Q. uznaný vinným pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť tak, že v čase okolo 01:30 hodiny dňa 7.12.2019 v obývacej miestnosti bytu na 1. poschodí bytového domu na E. ulici č. XXXX/XX v T. nad T. po predchádzajúcom slovnom konflikte sa prítomným osobám, a to mladistvej P. P., C. P., H. E. vyhrážal slovami "nikto si tu nebude k mojej frajerke dovoľovať, lebo vás tu zabijem", čo u poškodenej mladistvej P. P. a C. P. vzbudilo dôvodnú obavu o svoj život a zdravie, po čom pristúpil k poškodenému C. P. sediacemu na stoličke pri počítači, ktorého jedenkrát udrel rukou zovretou v päšť do oblasti tváre, následne pristúpil k H. E. sediacemu na gauči, ktorého taktiež jedenkrát udrel rukou zovretou v päšť do oblasti tváre, opätovne pristúpil k poškodenému C. P., ktorého znovu udrel päšťou do oblasti tváre, chytil mu hlavu a udrel mu ju o stôl nachádzajúci sa v miestnosti, a to za prítomnosti mladistvej P. P., C. P., H. E. a F. A., pričom poškodený C. P. utrpel v dôsledku útoku zmliaždenie hlavy v oblasti čela ľahkého stupňa s povrchovou odreninou kože a zmliaždenie hornej pery ľahkého stupňa s menšou povrchovou ranou, ktoré zranenia si vyžiadali liečbu v trvaní 5-7 dní.

Za to bol odsúdený podľa § 360 ods. 2 Trestného zákona s prihliadnutím na § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l), písm. n) Trestného zákona, § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona a s použitím § 41 ods. 1 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do Ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti výroku o treste podali v zákonnej lehote odvolania jednak prokurátor v neprospech obžalovaného, ale tiež obžalovaný vo svoj prospech.

Prokurátor v písomnom odôvodnení svojho odvolania uviedol, že obžalovanému uložený trest súdom prvého stupňa považuje s prihliadnutím na osobu obžalovaného a doterajší spôsob jeho života za neprimerane mierny, ktorý nie je spôsobilý splniť účel tak individuálnej, ako ani generálnej prevencie, či výchovný účel. Poukázal na to, že obžalovaný D. Q. bol napriek svojmu mladému veku doposiaľ nielen 2x priestupkovo postihnutý, ale tiež 4x súdne trestaný a to tak za majetkovú, ale aj násilnú trestnú činnosť, pričom naposledy bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp.zn. 1T 127/16 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 23To 2/2017 za zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody nepodmienečne vo výmere 2 roky v ústave na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, ktorý vykonal 5.11.2019. Skutkov, za ktoré bol prvostupňovým súdom v aktuálnom konaní odsúdený, sa dopustil dňa 7.12.2019, teda približne 1 mesiac po svojom návrate z výkonu trestu odňatia slobody, z čoho je zrejmé, že predchádzajúce odsúdenia, vrátane uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody nemali na korekciu jeho správania žiadny pozitívny vplyv a krátko po svojom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody za násilný trestný čin sa mal opätovne dopustiť viacerých trestných činov násilnej povahy a opätovne pod vplyvom alkoholu, pričom k jeho konzumácii má aj naďalej nekritický postoj. Z posudku znalca z odboru psychiatrie v súvislosti s otázkou potreby uloženia ochranného opatrenia sa tento vyjadril, že pobyt obvineného na slobode môže byť potenciálne nebezpečný z dôvodu škodlivého požívania alkoholu, avšak vzhľadom na skutočnosť, že obvinený pri ochrannom liečení uloženom už v minulosti nespolupracoval, odporúča za účelom ochrany spoločnosti namiesto ochranného liečenia uloženie sankčného opatrenia obvinenému. S prihliadnutím na uvedené skutočnosti prokurátor je toho názoru, že uloženie trestu odňatia slobody pri dolnej hranici zákonnej trestnej sadzby je neprimerane mierny a nedokáže reálne naplniť preventívny, ako ani výchovný účel trestu u menovaného. Preto navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 odsek 1 písmeno e) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku sám rozhodol tak, že obžalovanému uloží podľa § 360 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 41 odsek 1 Trestného zákona, § 38 odsek 2 Trestného zákona, § 36 písm. l), písm. n) Trestného zákona a § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona trest odňatia slobody pri strede zákonného rozpätia trestnej sadzby, s jeho zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Zároveň navrhol zamietnuť odvolanie obžalovaného postupom podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné.

Obžalovaný v odôvodnení svojho odvolania proti výroku o treste prostredníctvom obhajcu vyslovil názor, že napadnutým rozsudkom boli porušené ustanovenia Trestného zákona týkajúce sa zásad ukladania trestov a zároveň sa nám javí uložený nepodmienečný trest odňatia slobody ako trest neprimerane prísny a teda nie spravodlivý, pričom okresný súd sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie vo vzťahu k výmere trestu. Poukázal na to, že obžalovaný v súlade s prípravným konaním na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku o tom, že sa cíti byť vinný zo spáchania skutku a teda obhajoba musí prisvedčiť súdu, že tento správne ustálil a vyhodnotil vzájomný pomer medzi poľahčujúcimi a priťažujúcimi okolnosťami v pomere 2:2 a že napadnutý trest ukladal pri dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby. Okresný súd sa však nedostatočne vysporiadal s otázkou možného použitia ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zákona, resp. § 39 ods. 2 písm. d) Tr. zákona s prihliadnutím na ustanovenie § 39 ods. 4) Trestného zákona, zohľadniac zároveň jednotlivé okolnosti prípadu, ako i samotné pomery obžalovaného a to predovšetkým jeho aktuálnu rodinnú situáciu. Bez toho, že by obhajoba chcela akýmkoľvek spôsobom spochybňovať právnu kvalifikáciu skutku (obžalovaný na súde urobil vyhlásenie o uznání viny), je potrebné uviesť, že z pohľadu obhajoby táto právna kvalifikácia skutku ako prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona je pomerne prísna a na tzv. "hrane", keďže dôvodom na použitie tejto kvalifikovanej skutkovej podstaty bol poukaz na §139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, t.j. že vyhrážky mali u poškodenej mladistvej P. P. vzbudiť dôvodnú obavu o svoj život a zdravie. V tejto časti poukazuje nato, že táto skutková veta nekorešponduje s vykonaným dokazovaním a to s poukazom na výpoveď mladistvej P. P. z prípravného konania (zápisnica zo dňa 03.01.2020, str. 6), že obavu z vyhrážok obžalovaného nepocítovala voči sebe, ale cítila obavu o E.. Sám E. vo výpovedi zo dňa 07.12.2019 uviedol, že z konania obvineného nemal obavu, že tohto sa nebál. Z pohľadu obhajoby je teda právne otáznave, či mladistvá P. P. mohla mať právne kvalifikovanú obavu o život a zdravie sv. E. (nie o svoje vlastné zdravie alebo život) za situácie, že ak samotný tento svedok necítil z konania obvineného obavu o svoj život a zdravie. Ďalej poukázal na to, že aj samotné poškodené osoby svojím spoločensky nevhodným správaním určitým spôsobom pohnali obžalovaného k jeho konaniu a to tým, že sa mu

vysmievali a urážali ho vulgárnymi výrazmi. Obhajoba má zato, že súd pri posudzovaní okolností prípadu mal dôslednejšie zvažovať aj samotné správanie poškodených.

V napadnutom rozsudku okresný súd síce správne uviedol skutočnosti týkajúce sa rodinného života obžalovaného a to najmä jeho partnerského vzťahu s jeho družkou F. A. ako i skutočnosti, že spolu s menovanou čakajú spoločné dieťa s očakávaným termínom pôrodu 19.08.2020, tu je však potrebné zdôrazniť, že vzhľadom na rodinné a sociálne zázemie tehotnej družky je z pohľadu obhajoby jednoznačne potrebné, aby obžalovaný čo najskôr prevzal zodpovednosť za svoju novú rodinu a poskytol svojej družke plnohodnotnú predpôrodnú starostlivosť o to viac, ak v čase korona - vírusu bežné fungovanie domácnosti je náročnejšie. Z vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní je zrejmé, že obžalovaný sa teší na svojho prvého potomka, čo bude pre neho v zásade nová situácia, pričom narodenie dieťaťa obžalovaný považuje na výrazný okamih v živote, ktorý ho zmení. Nemožno opomenúť ani fakt, že obžalovaný pred výkonom väzby sa riadne staral o domácnosť družky ako i jej vlastné dieťa. Obhajoba je toho názoru, že obžalovanému v rámci generálnej a individuálnej prevencie nie je potrebné ukladať nepodmienečný trest odňatia slobody v tak vysokej výmere a je dôvod na použitie ustanovenia §39 ods. 1 Tr. zákona, resp. §39 ods. 2 písm.d) v spojení s § 39 ods. 4 Tr. zákona. Vzhľadom na vyššie uvedené navrhol napadnutý rozsudok podľa §321 ods. 1 písm. d), e) Trestného poriadku v časti výroku o treste zrušiť s tým, aby sám odvolací súd v zmysle § 322 ods. 3 Trestného poriadku obžalovanému uložil miernejší nepodmienečný trest odňatia slobody. Vo vzťahu k vonkajšej diferenciacii výkonu trestu odňatia slobody dal do pozornosti tú skutočnosť, či v prípade obžalovaného nie je dôvod na použitie ustanovenia §48 ods. 4, resp. 5 Trestného zákona a teda či by nebolo vhodné zaradiť obžalovaného na výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia namiesto pôvodne určeného stredného stupňa stráženia.

K odvolaniu obžalovaného sa vyjadril prokurátor, ktorý uviedol, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s výrokom o vine uvedeného rozsudku, pričom nemá žiadne výhrady ani voči konaniu, ktoré vydaniu rozhodnutia predchádzalo. Poukazujúc na odvolanie podané prokuratúrou, zopakoval, že sa však nestotožňuje s výrokom o treste, pretože

súdom uložený trest pri dolnej hranici zákonnej trestnej sadzby je podľa jeho názoru vzhľadom na osobu obvineného a jeho doterajší spôsob života neprímerane mierny. K odvolacím dôvodom obžalovaného uviedol, že pokiaľ obhajoba poukazovala na hraničnosť právnej kvalifikácie u jedného zo žalovaných prečinov, v danom prípade obvinený urobil pred súdom vyhlásenie, že sa cíti byť vinný zo skutkov (správne má byť skutku - pozn. krajského súdu) uvedených v obžalobe, ktoré súd prijal. Vzhľadom na uvedené sú akékoľvek úvahy o právnej kvalifikácii úplne bezpredmetné, čo napokon naznačuje aj sám obhajca vo svojom odvolaní. K dôvodu odvolania obžalovaného poukazujúceho na zásadu ukladania trestu podľa § 34 ods. 3 Trestného zákona tak, aby postihovali iba páchatel'a a mali čo najmenší dopad na jemu blízke osoby, prokurátor uviedol, že nemožno opomíňať ani ustanovenie § 34 ods. 1 Trestného zákona. Trest odňatia slobody je už zo svojej podstaty vždy spojený s negatívnymi dôsledkami nielen pre obvineného samotného, ale aj pre jeho blízke osoby, či už vo väčšej alebo menšej miere. Práve hrozba nepodmienečného trestu odňatia slobody má potenciálneho páchatel'a odradiť od páchania trestných činov, čo sa však v tomto prípade zjavne minulo účelu a obvinený majúci viaceré predchádzajúce skúsenosti s páchaním trestnej činnosti a s tým spojenými následkami, si musel byť vedomý hrozby trestu odňatia slobody v prípade opätovného spáchania trestného činu, čo ho však od trestnej činnosti neodradilo. Preto prokurátor zastáva názor, že prvoradým účelom trestu je splniť jeho účel upravený v § 34 ods. 1 Trestného zákona a až subsidiárne je možné zohľadňovať pri jeho ukladaní zásadu zakotvenú v § 34 ods. 3 Trestného zákona, nie ju uprednostniť na úkor dosiahnutia účelu trestu podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona. Čo sa týka námietky súvisiacej s neaplikovaním mimoriadneho zníženia trestu odňatia slobody prvostupňovým súdom, touto otázkou sa prvostupňový súd dostatočne a zrozumiteľne vysporiadal v odôvodnení rozsudku, kde poukázal na osobu obvineného a jeho predchádzajúci život a dospel k záveru, že u obvineného neprichádza do úvahy aplikácia tohto inštitútu, ktorý je navyše už zo svojej podstaty výnimočný a mimoriadny a nemal by sa paušálne aplikovať na akýkoľvek prípad. Preto prokurátor navrhol, aby krajský súd zamietol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné podľa § 319 Trestného poriadku.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaniach prokurátor krajskej prokuratúry navrhol vyhovieť odvolaniu okresného prokurátora, zrušiť výrok o treste s tým, aby krajský súd sám uložil obžalovanému trest odňatia slobody v strede zákonnej trestnej sadzby, podľa zákonných ustanovení uvedených v odvolaní. Pokiaľ ide o odvolanie obžalovaného, toto navrhol zamietnuť ako nedôvodné podľa § 319 Tr.poriadku.

Obžalovaný zhodne so svojim obhajcom s poukazom na dôvody svojho odvolania žiadali, aby krajský súd po zrušení výroku o treste sám uložil obžalovanému trest miernejší a to vo výmere 6 mesiacov a 11 dní, ktorý do konania krajského súdu vykonal väzbou. Odvolanie prokurátora navrhli zamietnuť ako nedôvodné. Obžalovaný dodal, že ľutuje toho čo urobil a chcel by sa postarať a to aj materiálne o svoju družku, s ktorou čaká narodenie dieťaťa.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr.por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por.

Krajský súd preskúmal v intenciách § 317 ods.1 Tr.por. napadnutý výrok o treste rozsudku súdu prvého stupňa, pričom pokiaľ ide o výrok o vine, súd prvého stupňa postupoval v súlade so zákonom, keď po tom, čo prijal na hlavnom pojednávaní vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr.por. o vine, uznal obžalovaného napadnutým rozsudkom vinným z dvojnásobného prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g/ Trestného zákona, pretože tento svojim konaním popísaným v skutku naplnil všetky zákonné znaky citovaných trestných činov. Vo vzťahu k výroku o vine a v postupe súdu výroku o vine predchádzajúcom nezistil chyby odvolaním nevytýkané a odôvodňujúce podanie dovolania, pričom právna kvalifikácia zodpovedá skutku, tak ako je uvedený v rozsudku súdu prvého stupňa. Krajský súd vo vzťahu k časti odvolacích námietok obžalovaného podotýka, že v prejednávacom prípade obžalovaný urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr.por., bol oboznámený a poučený s dôsledkami takéhoto vyhlásenia, preto už v odvolacom konaní nemožno namietat' výrok rozsudku o vine.

Preskúmajúc z podnetu podaných odvolaní výrok o uloženom treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu, dospel odvolací súd k záveru, že odvolania obžalovaného ani prokurátora nie sú dôvodné.

Okresný súd pri ukladaní trestu prihliadol na všetky dôležité skutočnosti a zásady, najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osoby páchatel'ov, ich pomery a možnosti nápravy, ale i generálnu a individuálnu prevenciu. Pokiaľ ide o okolnosti, na ktoré poukazuje prokurátor vo svojom odvolaní, je pravdou, že obžalovaný bol v minulosti nielen 2x priestupkovo postihnutý, ale tiež 4x súdne trestaný a to tak za majetkovú, ale aj násilnú trestnú činnosť. Naposledy bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp.zn. 1T/127/16 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 23To/ 2/2017 za zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody nepodmienečne vo výmere 2 roky v ústave na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, ktorý vykonal 5.11.2019. Aktuálneho prejednávaneho skutku sa dopustil dňa 7.12.2019, teda krátko po návrate z výkonu trestu odňatia slobody, z čoho je zrejmé, že predchádzajúce odsúdenia nemali na obžalovaného dostatočný prevýchočný vplyv. Z uvedeného dôvodu ani odvolací súd nemal najmenšiu pochybnosť, že na obžalovaného je nevyhnutné vplývať priamym výkonom trestu odňatia slobody. Súd správne obžalovanému priznal dve poľahčujúce okolnosti a to podľa § 36 písm. l) Trestného zákona (priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval) a podľa § 36 písm. n) Trestného zákona (napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom), na druhej strane zistil dve priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h), m) Trestného zákona, že spáchal viac trestných činov a bol už za trestný čin odsúdený. Vzhľadom k tomu, že obžalovaný spáchal v jednočinnom súbehu dva prečiny, správne ukladal trest úhrnný v zmysle § 41 ods. 1 Trestného zákona a pri vyrovnanom pomere poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, súd vychádzajúc z trestnej sadzby ustanovenia § 360 ods.2 Tr.zák., ktorá je od 6 mesiacov do 3 rokov, uložil obžalovanému podľa § 360 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, § 36 písm. l/, písm. n/ Trestného zákona, § 37 písm. h/, písm. m/ Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody v dolnej polovici trestnej sadzby vo výmere 7 mesiacov nepodmienečne. Po zhodnotení všetkých skutočností dôležitých z hľadiska ukladania trestu, odvolací súd dospel k záveru, že okresným súdom uložený sedemmesačný trest spojený s jeho bezprostredným výkonom, je síce trestom miernejším, no nie neprimerane miernym, alebo neprimerane prísny. Takto vymeraný a uložený trest je aj podľa názoru odvolacieho súdu trestom zákonne konformným a primeraným, zohľadňujúcim závažnosť spáchaných trestných činov, ich následok, ako aj osobu páchatel'a, osobné pomery a spôsob spáchania predmetného skutku. Odvolací súd sa vzhľadom na kriminálnu minulosť obžalovaného nestotožnil s názorom obhajcu, že u menovaného je dôvodný

postup na použitie ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam, pričom nezistil žiaden relevantný dôvod na zmiernenie uloženého trestu obžalovanému a odvolacie námietky obžalovaného v tomto smere považoval za nedôvodné. Na druhej strane zohľadniac okolnosti spáchania skutku, kedy k protiprávnemu konaniu obžalovaného prispeli i samotní poškodení svojim nevhodným správaním, keď sa mu vysmievali a urážali ho vulgárnymi výrazmi, ale i s prihliadnutím na postoj obžalovaného k spáchanej trestnej činnosti a napokon i zistenie, že v krátkej dobe očakáva narodenie dieťaťa, o ktoré sa chce s družkou postarať, viedli odvolací súd, tak ako i okresný súd k záveru, že nie je nevyhnutné na obžalovaného pôsobiť prísnejším nepodmienečným trestom odňatia slobody. Uloženým trestom nad spodnou hranicou trestnej sadzby vo výmere 7 mesiacov bude aj podľa názoru odvolacieho súdu naplnený jeho účel v zmysle ustanovenia § 34 Tr. zákona. Napokon aj zaradenie obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody do ústavu so stredným stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona je vecne správne a zákonné, pretože obžalovaný bol pred spáchaním žalovaných skutkov v ostatných desiatich rokoch vo výkone trestu, pričom odvolací súd nezistil dôvod na jeho zmenu.

Z týchto dôvodov odvolania obžalovaného a prokurátora odvolací súd nepovažoval za dôvodné a podľa § 319 Tr. por. ich zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.